

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
תמורה- כיצד מערימין	מאן דאמר											
אמאי אין קדושה חלה עליהן											⚡	כה.
ולדי קדשים - בהוייתן הן קדושין. דאי ס"ד ממעי אמן הן קדושין אמאי אין קדושה חלה עליהן? הא תפסתיהו קדושה דאימיהו אלא ש"מ: ולדי קדשים בהוייתן הן קדושין.	קסבר רשב"ג:										⚡ !	כה.
ולדי קדשים - ממעי אמן הן קדושין	והאי תנא סבר:										⚡ ■	כה.
אילו נאמר בכור לא יקדיש הייתי אומר - בכור לא יקדיש הקדשות, ת"ל (ויקרא כ"ז) איש אותו - אותו אי אתה מקדיש, אבל - מקדיש אדם בכור הקדשות ועדיין אני אומר הוא - לא יקדיש, אבל יקדישוהו אחרים - ת"ל בבהמה - בבהמה עסקתי.	דת"ר:										■	כה.
יכול לא יקדישונו בבטן ת"ל (ויקרא כ"ז) אשר יבוכר לה, משיבוכר לה' - אי אתה מקדיש, אבל אתה מקדיש בבטן. יכול אף ולדי כל הקדשים כן - ת"ל אך בכור - אך חלק.											■	כה.
אלמא ס"ל: ולדי קדשים ממעי אמן הן קדושין.											■	כה.
אמר על הבכור עם יציאת רובו יהא עולה, עולה הוי או בכור הוי? עולה הוי - דכל פורתא ופורתא דקא נפיק הוא כליל, או בכור הוי, דכל פורתא ופורתא דקא נפיק קא קאים במילתיה?	רב עמרם לרב ששת:										⚡	כה.
ל"א: שכן קדושה חיילא עליה, או דלמא: בכור הוי - שכן קדושתו מרחם?											⚡	כה.
מאי תיבעי לך? היינו דבעי אילפא	א"ל: [רב ששת]										!	כה.
אמר על הלקט עם נשירת רובו יהא הפקר, לקט הוי או הפקר הוי? לקט הוי - שכן קדושתו בידי שמים, או דלמא הפקר הוי - שכן זוכין בו עניים ועשירים?	[דבעי אילפא]										⚡ !	כה.
מאי תיבעי ליה? דברי הרב ודברי תלמיד דברי מי שומעים?	ואמר אביי:										! !	כה.
ה"נ: דברי מי שומעים?											!	כה.
האומר ולדה של זו עולה והיא שלמים - דבריו קיימים.											■	כה.
היא שלמים וולדה עולה - הרי זה ולד זבחי שלמים - דברי ר"מ,	[ר"מ]										⚡ ■	כה.
אם לכן נתכין תחלה, הואיל ואי אפשר לקרות שני שמות כאחת - דבריו קיימין, ואם משאמר הרי זו שלמים נמלך ואמר ולדה עולה - הרי זו ולדה שלמים.	ר' יוסי:										⚡ ■	כה.
הפריש חטאת מעוברת וילדה, רצה - בה מתכפר, רצה - בולדה מתכפר.	ר' יוחנן:										■	כה.
מ"ט?											⚡	כה.
אם שיירו משוייר, עובר לאו ירך אמו הוא דהוה ליה כמפריש שתי חטאות לאחוריות, רצה - מתכפר בה, רצה - מתכפר בחבירתה.	קסבר ר' יוחנן:										!	כה.
היא שלמים וולדה עולה - הרי זה ולד שלמים	מותיב רבי אלעזר:										⚡	כה.
ואי סלקא דעתך שיירו משוייר, הרי זה ולד שלמים? הרי זו שלמים בעי ליה למיתנא											⚡	כה.
בר מינה דהויא, הא אמר רב לתנא, תני הרי זו שלמים.	רב טבלא:										!	כה.
האומר לשפחתו הרי את שפחה וולדך בן חורין, אם היתה מעוברת - זכתה לו.	מיתבי:										⚡	כה.
אי אמרת בשלמא אם שיירו אינו משוייר עובר ירך אמו מש"ה זכתה לו, והוי ליה כמשחרר חצי עבדו, ומני - רבי היא											⚡	כה.
המשחרר חצי עבדו יצא לחירות דגיסו וידו באין כאחת.	כדתניא:										⚡	כה:
אלא אי אמרת שיירו משוייר ועובר לאו ירך אמו הוא, אמאי זכתה לו?											⚡	כה:
נראין דברים שהעבד זוכה לקבל גט שחרורו של חברו מיד רבו שאינו שלו, ולא מיד רבו שלו ידי עבד כיך רבו דמי	והא תניא:										⚡	כה:
אלא ש"מ: אם שיירו - אינו משוייר, ותיובתא דרבי יוחנן, תיובתא.											⚡	כה:
לימא אם שיירו משוייר תנאי היא?											⚡	כה:
האומר לשפחתו הרי את בת חורין וולדך עבד - ולדה כמוה - דברי ר' יוסי הגלילי	תניא: [ר' יוסי הגלילי]										⚡ ■	כה:

disputants- חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא- key:	

תמורה- כיצד מערימין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
דבריו קיימין, משום שנאמר (שמות כ"א) האשה וילדיה תהיה לאדוניה.	חכמים:	◆	■	♣								◇	כה:
קרא מאי תלמודא לרבנן?		♣	♣										כה:
קרא אמר לרבי יוסי הגלילי, דקתני: ולדה כמוה, שנאמר האשה וילדיה תהיה לאדוניה, בזמן שהאשה לאדוניה - ולדה לאדוניה אין האשה לאדוניה אין הולד לאדוניה.	רבא:	!		♣								◇	כה:
מאי לאו בהא קמיפלגי:				♣									כה:
אם שיירו אינו משוייר	דרבי יוסי הגלילי סבר:	◆	■	♣									כה:
אם שיירו משוייר	ורבנן סברי:	◆	■	♣									כה:
דכולי עלמא - אם שיירו משוייר והכא היינו טעמא, דאמר קרא האשה וילדיה תהיה לאדוניה.	אמר לך ר' יוחנן:	!										◇	כה:
אלא ודאי לימא כי הני תנאי				♣									כה:
השוחט את החטאת ומצא בה בן ד' חי תני חדא: אין נאכלת אלא לזכרי כהונה, ואינה נאכלת אלא ליום ולילה אחד, ואינה נאכלת אלא לפנים מן הקלעים.	דתניא: [תני חדא]	◆	■	♣								◇	כה:
נאכלת לכל אדם, ונאכלת בכל מקום, ונאכלת לעולם.	ותניא אידך:	◆	■	♣								◇	כה:
מאי לאו בהא פלגי, דת"ק דקא משוי לעובר כאימיה סבר שיירו משוייר ותנא בתרא דלא משוייל עוברכאימיה סבר שיירו אינו משוייר				♣									כה:
דכ"ע אם שיירו משוייר, והני תנאי בהא קמיפלגי, דמר סבר ולדי קדשים - בהוייתן הן קדושים, ומר סבר, ולדי קדשים - במעי אמנ הן קדושים.	אמר לך ר' יוחנן:	!										◇	כה:
ואיבעית אימא: לא קשיא, כאן - בשקדישה ולבסוף נתעברה, כאן - בשנתעברה ולבסוף הקדישה.		!										◇	כה:
ממאי דטעמא דרבי יוחנן אם שיירו משוייר, דלמא היינו טעמא דר' יוחנן דאדם מתכפר בשבח הקדש?	מתקיף לה רבא:			♣								◇	כה:
רבי אלעזר תלמידיה דרבי יוחנן, וייתיב לקמיה דרבי יוחנן, ולא אהדר ליה האי שינויא - ואת אמרת טעמא דר' יוחנן משום דאדם מתכפר בשבח הקדש?	אמר ליה רב המנונא:	!										◇	כה:
אם משאמר הרי זו שלמים נמלך כו'.													כה: <
פשיטא ולדן שלמים, אלא כל אימת דבעי מימלך?												♣	כה:
לא נצרכה אלא שאמר בתוך כדי דיבור, מהו דתימא תוך כדי דיבור כדיבור דמי והאי עיינוני הוא דקמעין - קמ"ל.	רב פפא:										!	◇	כה:
הרי זו תמורת עולה תמורת שלמים - הרי זו תמורת עולה - דברי רבי מאיר	[רבי מאיר]											◆	כה:
אם לכן נתכוין תחלה, הואיל ואי אפשר לקרות ב' שמות כאחת - דבריו קיימים, ואם משאמר תמורת עולה, נמלך ואמר תמורת שלמים - הרי זו תמורת עולה.	רבי יוסי:											◆	כה: